

У вересневі дні непоганих успіхів у роботі добивається комсомольсько-молодіжна бригада монтажників з БУ № 125 тресту «Криворіжстальконструкція», де бригадиром Іван Сімчук. Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

НОВА ЦЕХОВА

Доставка руди з кар'єрів, завантаження її в бункери цехів, перевезення розплавленого феронікелю — ось далеко не повний перелік справ, які доведеться вирішувати колективу цеху транспортно-складського господарства Побузького нікелевого заводу.

Нещодавно у цьому цеху створена комсомольська організація, яка найпершим своїм завданням поставила: сприяти ритмічній роботі заводу. Секретарем новонародженої організації обраний помічник машиніста тепловоза Володимир Беєв, котрий прибув на будову за комсомольською путівкою.

М. МАЙСТРЕНКО.

Н ЕЩОДАВНО у Компаніївці відбулася сходка, на якій громадяни селища обговорили статтю двічі Героя Соціалістичної Праці О. В. Гіталова «Дума про хліб». Колгоспники, робітники та службовці Компаніївки вели ділову розмову про економічне витрачання сільськогосподарських ресурсів, про бережливість.

Для нашого хліборобського краю питання збереження хліба — найактуальніше. Ось чому зараз заплановано здійснити цілий комплекс заходів, які допоможуть запобігти втратам хліба — і в полі, і на столі. В найближчі два-три роки у кожному колгоспі буде збудовано криті токи та асфальтовані майданчики. Для економії зерна на тваринницьких фермах буде подібніватися і згодовуватись у вигляді кормосумішей та комбікормів.

В господарствах району створено громадські комісії по збереженню хліба на токах. Вони вже діють, і в тому, що все колгоспне зерно вже завезено в комори — не мала заслуга наших громадських контролерів.

Свого часу втрати хліба траплялись у районній пекарні. Не вистачало робочих рук, та й контроль за якістю мав вади. Зараз персонал пе-

карні повністю укомплектовано, посилено нагляд за дотриманням технології виробництва хліба.

Думається, що втрати хліба від черствіння також зменшаться. За цим тепер наглядають контрольні пости. Вони слідкують за дотриманням графіка заготовки, а са-

СВЯТИНА НАРОДУ — ХЛІБ НА ВСЕ ЖИТТЯ

кож за витрачанням хліба.

О. В. Гіталов закликає берегти кожен шматок хліба. У нас в районі на сходці громадськості було вирішено встановити спеціальні ящики для збору харчових відходів, які потім відправлятимуться на відгодівельну базу місцевого колгоспу імені Держинського. Виготовлення ящиків уже замовлено.

На сходці й помітив деталі найбільш схильовано про хліб говорили люди похилого віку. Це зрозуміло, він для

них — священний, в той час, як для багатьох молодих — буханці — це просто продукт харчування. Про необхідність виховання поваги до хліборобської праці говорить О. В. Гіталов. Ось тому ще перед початком навчального року разом з районним відділом народосвіти розробили та розіслали рекомендації пресведення Ленінських уроків, присвячених наступному 50-річчю утворення СРСР. В них значна увага приділялась використанню статті О. В. Гіталова «Дума про хліб» для роз'яснення значення праці наших сільських трударів.

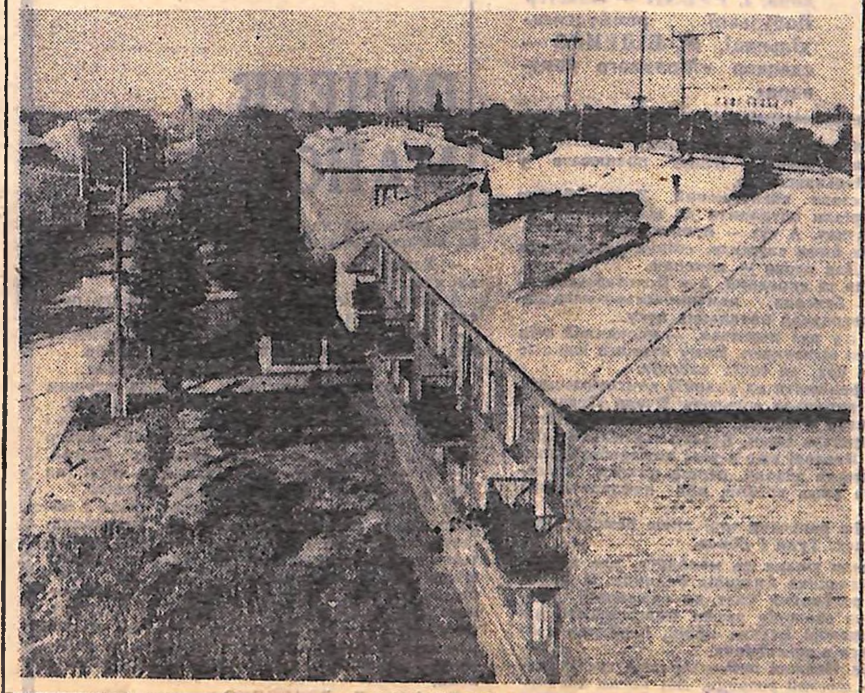
Ленінські уроки вже відбулись. Та розмова з дітьми про хліб не припиниться. На виховних годинах, на уроках природознавства, літератури та суспільствознавства вони дізнаватимуться про вагу хлібного колоса, про ціну хлібного окраїця.

Ми граємо до того, щоб розмова ця стала щирою і схильованою, щоб викарбувалась вона назавжди в дитячій пам'яті. Адже в школі людина — десять років. Хліб же — святина на все життя.

В. ВІЄВСЬКИЙ, завідувач відділом пропаганди і агітації Компаніївського РК КП України.

НА ВУЛИЦІ ЛЕНІНА РАЙОННОГО ЦЕНТРУ СЕЛИЩА УСТИНІВКИ ВИРОСТАЮТЬ НОВІ БАГАТОПОВЕРХОВІ ЖИТЛОВІ БУДИНКИ.

Фото В. КОВПАКА.

Рік видання XIII
№ 110 (1590).

ВІВТОРОК, 12 вересня 1972 року

Ціна 2 коп.

НА КНИЖКОВІЙ полиці том до тома притиснулись книги. На обкладинках золотими літерами витиснуто: «В. І. Ленін». Розгортаємо одну з них, читаємо: «Ми повинні поставити змінні взяті собі всю суму людських знань, і взяти так, щоб комунізм не був би у вас чимсь таким, що заучене, а був би тим, що вами самими продумане, був би тим висновками, які є неминучими з точки зору сучасної освіти».

Ці слова сказані вождем революції більше як п'ятдесят років тому на III з'їзді комсомолу. Але наскільки актуальні вони сьогодні, і як чітко визначають завдання комсомольської освіти!

Сьогодні загальноосвітнє і політичне навчання молоді повинне сприяти фор-

МАРШРУТАМИ ПОЛІТИЧНОГО ЗРОСТАННЯ

муванню у неї міцних комуністичних переконань, виробленню високих моральних якостей, мобілізації юнаків та дівчат на виконання завдань, поставлених партією.

Залишилось зовсім небагато часу до початку навчального року в системі комсомольської політосвіти. Вже визначено завдання на навчальний рік, коло питань, на яких комсомольські комітети в його ході повинні зосередити основну увагу.

Більшість комсомольських організацій області провели значну роботу по залученню молоді до навчання у вечірніх та заочних школах. Проте не всі юнаки і дівчата, які ще не мають середньої освіти, і вересня взяли в руки підручники. Зокрема, і досі не визначено, хто з молодих робітників та колгоспників набуватиме середньої освіти в школах Бобринецького району.

Загальноосвітнє навчання — важливий і необхідний шабел політичного зростання молоді. Тому кожній комсомольській організації разом з органами народної освіти необхідно скласти перспективний план навчання юнаків та дівчат на 1972—1975 роки. Потрібно постійно вміщувати зав'язок виробничих підприємств із школами робітничої молоді, зміцнювати їхню учбово-матеріальну базу, допомагати педагогічним колективам у поліпшенні виховної роботи з учнями, турбуватись про створення для молоді умов, які б сприяли поєднанню праці з навчанням.

ЕФЕКТИВНІСТЬ комсомольської політосвіти залежить від багатьох чинників. І в першу чергу — від її організації. Комсомольськими комітетами звершено певну роботу по рекреації освітнього рівня слухачів, визначено, якими формами навчання будуть охоплені юнаки та дівчата, вироблено систему обліку і оперативного контролю за підвищенням політичного рівня молодих трудівників. Але чи всюди це зроблено?

Минулого року мали місце окремі випадки зриву занять в колгоспах імені Калініна, імені XX з'їзду КПРС, «Заповіт Леніна» Новоархангельського району. Проте в названих організаціях досі не зроблено з цього належних висновків. Питання політичного навчання так і не обговорювалось на комсомольських зборах.

Недостатньо глибоко проаналізовано підсумки навчання в багатьох організаціях міста Кіровограда, Устинівського, Голованівського, Долинського районів.

Вже давно малоса закінчити комплектування системи комсомольської освіти. Проте в Знаменському і Голованівському районах невідомо, де навчатимуться, наприклад, вчителі сільських шкіл. Більш як сто комсомольців Вільшанського району не охоплено навчанням. Незатверджений список слухачів та не проведено з ними бесіди в комсомольській організації 2-го імені Петровського цукрокомбінату Олександрівського району. Нечітко визначено структуру навчання за індивідуальними планами в багатьох первинних осередках.

Перша колонка номера

М И МЛЕМО хороши досвід роботи країн комсомольських пропагандистів, таких як Г. Нечипоренко, лікар Олександрівського райлікарні, П. Михайленко, голова колгоспу «Жовтєва революція» Новоархангельського району та багато інших. Від цілісності пропагандиста, від його захопленості у свою справу в значній мірі залежить діяльність гуртка. Зараз переважна більшість керівників комсомольських гуртків — члени і кандидати в члени КПРС, люди з високою і безпартійною вищою освітою. Проте не у всіх районах до підбору пропагандистів виставлялись вимоги. Великий процент змінності керівників гуртків характерний для Долинського району. Серед пропагандистів — незначна частина людей з вищою освітою. Подібний стан спостерігається і у Світловодському районі. Мало залучено спеціалістів народного господарства, керівників підприємств і організацій, майстрів, бригадирів. В окремих випадках не залучається лише вчителів.

Районним та міським комітетами ЛКСМУ слід звернути більш серйозну увагу на навчання пропагандистів. Навсюди воно не належному рівню. Вже розроблено перспективні плани. Але є ще багато питань, над якими потрібно працювати. Серед них — засвоєння пропагандистами таких ефективних методів організації навчання, які перспективні: планування духовного розвитку слухачів, поєднання гурткової роботи з формами масової пропаганди, політичного навчання з громадсько-політичною роботою молоді, впровадження методів, які б забезпечили творче засвоєння слухачами марксистсько-ленінської теорії (мається на увазі написання ними рефератів, творів, проведення вікторин тощо).

Н ІНІШНІЙ рік стане далішим кроком економічного всеобучу молоді. Відповідно до постанови ЦК КПРС «Про поліпшення економічної освіти трудящих» зараз розгортається широка сітка відповідних шкіл. Система комсомольського політичного навчання планується з урахуванням питань з науки господарювання. Важливу роль у підвищенні рівня економічних знань молоді покликані відіграти «Школи комуністичної праці». Слід також пам'ятати, що коли комсомолец навчається в економічній школі, то це повинно вважатись для нього політичним навчанням.

Економічний всеобуч дасть свої добрі наслідки, якщо разом із заняттями провадитиметься постійна робота по підвищенню бойовості комсомольських організацій по трудовому вихованню, комсомольці широко залучатимуться до управління виробництвом, кожен у кожного молодого трудівника виховуватимуться такі якості, як організованість, дисциплінованість, діловитість, відповідальність за доручену справу, прагнення до високопродуктивної праці.

ЦЬОГО року заняття в системі комсомольської політосвіти розпочнуться Ленінським уроком «Ми патріоти і інтернаціоналісти». До нього потрібно підійти всебічно підготовленими. Перший день занять має бути урочистим і святковим. Ленінський урок розпочнеться покладанням квітів до пам'ятки Іллічу, вшануванням пам'яті героїв революції, громадянської та Великої Вітчизняної воєн. Перед початком занять вручатимуться комсомольські квитки тим, хто напередодні вступив до лав ВЛКСМ. Добре було б, аби комсомольські працівники привітали в цей день своїх кращих пропагандистів.

Ленінський урок має стати і своєрідним звітом молоді про те, як вона працює над виконанням завдань дев'ятого п'ятиріччя, який її трудовий внесок у есенародне змагання на честь 50-річчя від дня утворення СРСР, виконання рішень XXIV з'їзду КПРС.

Кожен рік навчання молоді в системі комсомольської освіти — це новий крок на шляху до її ідейного гарту, її політичного зростання. Комсомольським комітетам слід зрозуміти все, щоб кожен день занять давав комсомольцям і молоді значний духовний заряд.

ПЕРША ПРОДУКЦІЯ

Будова живе подія. Великими і малими. І у кожній з них — перемога колективів окремих цехів, дільниць. Введено у дію плавильний та транспортно-складський цехи, поставлено на просушку трубчаті пічі. А з пуском водообігового циклу вступила до дії перша черга азотно-кисневої станції.

Лише закінчився монтаж обладнання в цеху, як наладчики відразу приступили до роботи. А невдовзі начальник цеху Ю. Буров, старший майстер М. Афонін, інженер бригади наладчиків В. Листопадів вже радяться про час пуску. І ось, нарешті, команда:

— Приготувати блок до пуску!

Сталося це на чергуванні комсомольця Івана Заїрного та Миколи Пушкіна. Включені турбодетандери, працюють машини. Блок повільно охолоджується. Всі слідкують за показниками на приладах: вони повинні вказати на наявність у кубі пилінької колонії зрідженого повітря.

І знову звітку подає Іван Заїрний:

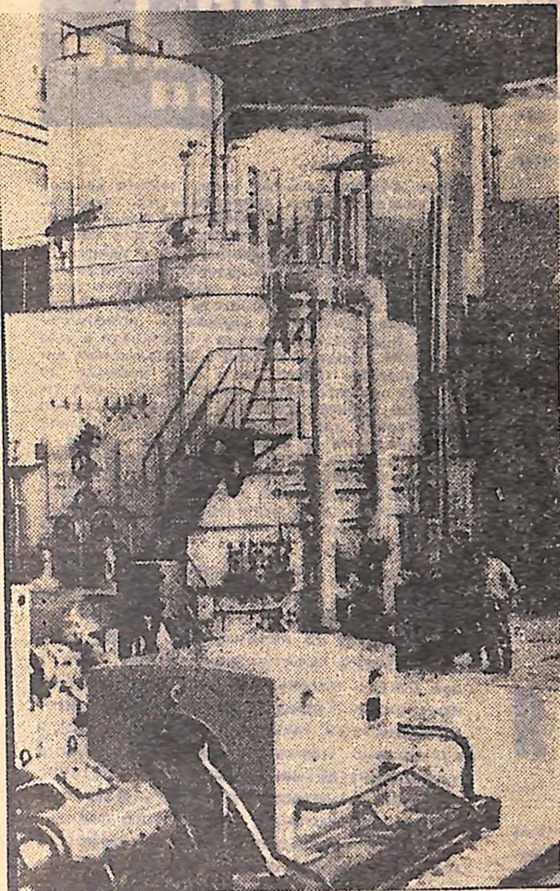
— Є зріджене повітря!

Слідуючий етап — отримання рідкого кисню.

Нарешті до своїх обов'язків приступила і лаборант Лідія Шкіндер. Вона взяла першу пробу рідкого кисню на вміст ацетилену.

У ці дні разом з монтажниками та наладчиками працювали і майбутні хазяї цеху — апаратники, машиністи турбокомпресорів! Всі вони комсомольці. Днями бригада Петра Півторака дає будові технічний кисень.

Сьогодні наладчики переводять установку на робочий режим.

Машинний зал азотно-кисневої станції.
Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

З ТАБОРУ — НА БУДОВУ

Рівно о пів на сьому лунає команда чергового по табору: «Підйом!». Минає хвилина-друга, і всі вже на ногах. Ранковий туалет, зарядка, сніданок — так починається робочий день в учнів-практикантів Кіровоградського будівельного технікуму. Вони приїхали на допомогу будівельникам Побузького нікелевого заводу. О восьмій годині — всі вже на ристуваннях. Всього в загоні 178 чоловік. Для оперативного керівництва його розділено на шість груп. З перших же днів майбутні будівельники працюють завзято.

— Немає таких об'єктів на заводі, — каже відповідальний за виробничий сектор Є. М. Липницький, — де б не докладали своїх молодечих рук учні технікуму.

Начальник штабу будови Сергій МЕЩЕРЯКОВ вручає учням Кіровоградського будівельного технікуму книги, які молодим будівельникам подарували головні школярі.
Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

Це і мазутна станція, і насосна, і плавильний цех...

Можна по-доброму позаздрити отому молодечому завзятому, що панує в ланці Василя Панасова. Хлопцям не звикати. Торік споруджували житлові будинки в Кіровограді. Тож не дарма і тут їм доручили найбільш відповідальну ділянку роботи. Вони монтуєть обшивку для установки очищення від газів конверторів. Бригада тримає першість у змаганні серед молодих виробничих груп.

Ось вони, кращі з кращих — Віктор Чирка, Сергій Сотник, Сергій Лиходід, Анатолій Русов, Анатолій Жуков.

А Вячеслав Овчаров, Дмитро Решетников, Микола Семенов цього літа працювали в студентських загонах. І тут, на могутньому нікелевому заводі Побузького, вони — гордість загону, застрільни-

ки всього нового.

І взагалі, бійці всіх будівельних груп винахідливі, кмітливі в роботі. Ними задсвоєний і начальник будівельних загонів Михайло Ковальчук.

...Кінець робочого дня. Засмагло, життєрадісні, з першими трудовими мозолями молоді будівельники повертаються в табір. Попереду — футбольні баталії, пісні, ігри, захоплююча книга, шахи, доміно. Кому що до вподоби. Словом, кожна хвилина насичена цікавим змістом. В одинадцять — відбій.

А на ранок знову пролунає голос чергового: «Підйом!», і почнеться новий неспокійний день трудової наснаги.

Сторінку підготували спецкори «Молодого комуніста» Ю. ЛІВАШНИКОВ, М. БІДЕНКО, О. МІЩЕНКО.

ПУСКОВИЙ — ВІДПОВІДАЛЬНИЙ

РИТМ — ВІД ВЗАЄМОДІЇ

РЕЙД «МК» НА ПУСКОВИХ ДІЛЬНИЦЯХ

Навряд чи знайдеш зараз серед сотень будівельників Побузького хоч одного, який всією душею не жадав би найважливішої події — пуску першої черги заводу. Всім зрозуміло, що головне сьогодні — швидкість! І не менш важливе — ритм.

Але трапляються і конфлікти між цими «китами», що позначаються на терміні пуску заводу. Ось один приклад. До центральної котельні, яка має запрацювати ще до зими, відділ комплектації обладнання заводу привіз паровий котел. Доставив його, як і належало за домовленістю, в зону монтажу радіусом 50 метрів. Тягач відчепив причеп з котлом

і поїхав. Будівельне управління № 200, що монтує обладнання котельні, не має потужних машин, аби підтягнути котел до підйомного крана. Такі машини є у дирекції заводу на гірничій дільниці, проте вони зайняті, як кажуть, по горло своєю роботою. В результаті котел простояв біля будівельного майданчика мало не три доби. А бригади монтажників лише чекали.

Наша рейдова бригада віддала ще одну пускову дільницю будови — корпус плавильного цеху, де іде реконструкція електропечі № 1 та роботи по монтажу другої плавильної печі. Ось що розповів майстер ремонтно-монтажного спецуправління тресту «Енер-

гоколірметочистка» І. О. Фомінов:

— Основні роботи наша організація почала ще в липні. Але довго не могли «розкачати». Не вистачало матеріалів, часто одержували розкомплектоване устаткування. Бувало й таке: ми з ніг збилися, шукаючи по будові партію нержавіючого прокату, а він спокійнісінько лежить собі на залізничній станції Підгородня.

З цих двох прикладів випливає далеко не нова істина: навіть в умовах найвищого напруження передпускового періоду підрядники і постачальники можуть знайти спільну мову, якщо турбуються про кінцеву мету. Адже в обох випадках постачанням займалася одна організація — відділ комплектації обладнання заводу.

Проте темп робіт порушується через причини, які від заводчан не залежать. Це буває,

тоді, коли підводять підприємства-постачальники.

Друга електроплавильна піч повинна стати до ладу незабаром після першої плазми. Будівництво веде будівельне управління № 6. Ось що розповів майстер БУ-6 Микола Шептенко:

— Другий тиждень ми не одержуємо жодного мішка цементу вищих марок, який потрібен на заведення фундаментів. Доводиться влаштовувати «перекур».

Ось які дошкульності порушують чіткий ритм роботи гіганського механізму будови. Вони не лише не сприяють наближенню пуску першої черги заводу але й відбиваються на трудовому настрої людей.

Рейдова бригада: С. МЕЩЕРЯКОВ — начальник комсомольського штабу будови, І. РУБАН — майстер Побузької рембудспецдільниці, М. БІДЕНКО — спецкор «Молодого комуніста».

ПОЧЕРК МАЙСТРА

дня, щогодини до цеху надходять замовлення на виготовлення нестандартних деталей.

— Хлопці, вирушайте, — прибігають з кисневої станції.

А через декілька хвилин вже допомога простирається.

— Терміново потрібен шлібер. Простояють чотири бригади монтажників і наладчиків.

Слюсарі застїгалися на Павла.

— Не будемо гаяти часу, — юнак першим приступав до розм'якшення трьохметрової деталі.

Робота спорилася. А згодом і монтажники і наладчики гаряче лають слюсарів: шлібер готовий, а фронт робіт для чотирьох бригад.

— Дякуйте ось кому, — вказують друзі на Павла, — він у нас справний організатор.

Ці здібності у бригаді помітили давно і обрали юнака заступником секретаря комсомольської організації цеху. Хлопці навіть дивувалися, як він встигає стільки зробити: вчасно відправити до Одеського університету контрольні роботи, займатися радіоспортом (виконав норматив кандидатів у майстри спорту), комсомольською роботою, допомагати вчачкам оволодіти професією слюсаря, а самотньому — освоювати спеціальність електрозварника.

На фото: П. ЛЕВЧЕНКО.

Побузько. Вулиця Леніна.

Фото Н. ЗУБЧЕНКО.

ВІШЕ МІГ бути серед нас, приїхати ішити слова великої шани. А його музей літня, але така дивна та весела одиосенція говорить: — Пам'ятаю Івана Кіндратовича. Мислю збиралася он на тому містку. І він серед молоді. Навчався було. А стільки ж то часу вже минуло... Це — найбільш цінний свідок, найцінніший суддя, найцінніший цінитель. Саме час перевірити гучну славу одиосенції із зачинателів пролетарської культури нашої країни, видатного нашого земляка Івана Кіндратовича Микитенки.

Погожої днини на місцину, де колись хлоп'ям, а потім підліткам та молодим людям виходив зі свого рідного двору до сонця, до весни, на Івана Микитенку збиралася, мабуть, всі рівняниці. Лагідне осіннє тепло так імпонувало тому теляти, що ним світилася очі Микитенкових земляків. Які приїхали — з прапорами, транспарантами, як на велике свято, — відзначувати пам'ять видатного українського радянського письменника.

Нам стали звичними повідомлення про те, як для ушанування подвигу величній нащадки наспівають на нашій землі кургани слави. На честь воїнів-визволителів, що піддали життя свої в ім'я свободи, рідної долі народу.

І ось тут, у центрі сільської вулиці ми стоїмо біля підніжжя свіжо насипаного кургана. На честь письменника-комуніста, що теж життям своїм і поступом творчим служив світлій радянській долі народу свого...

Торжества на рівнянській землі, присвячені 75-річчю з дня народження І. К. Микитенки, розпочалися минулої суботи урочистим мітингом, в якому взяли участь сотні і сотні трудівників Новоукраїнського району, мешкачів Рівного, представники партійних, радянських організацій та громадськості області.

Мітинг відкрив другий секретар Новоукраїнського райкому партії, голова районного оргкомітету по відзначенню 75-річчя з дня народження Микитенки М. В. Яценко.

Лунали хвилюючі слова Василя Павловича Козаченка, члена ЦК КП України, депутата Верховної Ради УРСР, першого заступника голови правління СПУ, лауреата премій імені Т. Г. Шевченка та імені Миколи Островського, голови республіканської ювілейної комісії. На мітингу і пізніше — на урочистому вечорі Василь Павлович, якому довелось не раз близько зустрічатися з І. К. Микитенком, глибоко розкрив пролетарську суть творчості визначного драматурга, проникливо сказав про ті джерела життя, що роби-

ли її великим людським натхненням.

— Край цей багатий славними хліборобами, як і багатий духовними силами, талантами, — говорить В. П. Козаченко. — Тож хай щедритесь ваша земля на таких людей... Спасибі вам за велику любов, якою ви шануєте свого славного земляка...

Про творчість письменника сказав слово доктор філологічних наук професор А. В. Незвідський, начальник обласного управління культури Ф. О. Цигульський та голова місцевого колгоспу «Світанок» І. А. Пархомчук — про продовження традицій письменника на його батьківщині, про щасливі зміни села. Секретар комсомольської організації Рівнянської СШ № 5 учениця Людмила Никонова пристрасно виголосила від імені своїх ровесників урочисту клятву про вірність комуністичним ідеалам, яким так натхненню служив письменницький талант І. К. Микитенки.

Василь Павлович Козаченко килімовою доріжкою піднімається на курган і відкриває пам'ятний знак. На сірій гранітній плиті напис: «На цьому місці буде споруджено пам'ятник видатному українському письменнику І. К. Микитенку».

Линуть урочисті хвилі з Першого концерту Чайковського. На

СВЯТО У РІВНОМУ

ВШАНУВАННЯ ПАМ'ЯТІ І. К. МИКИТЕНКИ

ка виступив кандидат філологічних наук, проректор Кіровоградського педагогічного інституту І. В. Долганов.

Спогадами про письменника поділилися В. П. Козаченко, О. І. Микитенко, мешканець села Рівного, племінник драматурга Л. М. Коляда, про виховне значення творчості І. К. Микитенки слово сказала вчителька Рівнянської СШ № 2 Л. А. Буть.

Пристрасне своє вітання принесли на вечір піонери.

На урочистому вечорі виступив секретар обкому КП України Д. С. Сиволап.

На знак вдячності за плідну роботу по вшануванню видатного письменника-земляка Д. С. Сиволап вручив Спілці письменників України портрет І. К. Микитенки, зроблений кіровоградськими художниками.

Після урочистого вечора відбувся великий концерт учасників художньої самодіяльності Новоукраїнського району, провідною темою якого була дружба народів, любов до рідної Батьківщини.

В. ОЛЕКСЕНКО.

На фото: зліва — квіти до місця майбутнього пам'ятника; вгорі — слово про письменника виголосив Василь Павлович Козаченко.

Фото В. Ковпака.

152 середніх загальноосвітніх школах запроваджено початкову військову підготовку. Вона передбачає, щоб кожний юнак до призову на військову службу здобув необхідні початкові знання в обсязі підготовки молодого солдата, навчився володіти стрілецькою зброєю, здобув мінімум знань з однієї із військово-технічних спеціальностей, вивчив основи цивільної оборони, склав нормативи нового фізкультурного комплексу ГПО. Органи народної освіти, педагогічні колективи шкіл спільно з військовими комісаріатами, з допомогою партійних, комсомольських організацій провели певну роботу по розгортанню і забезпеченню необхідного рівня початкової військової навігації учнів. Школам в цій справі активно допомагали штаби цивільної оборони і комітети ДТСААФ.

Багато військових керівників шкіл за короткий термін опанували методику військового навчання і виховання учнів, за-

няття проводять цікаво і змістовно. Наприклад, військових керівників І. М. Белоконова (середня школа № 34 м. Кіровограда), М. М. Мельниченка (Тавричанська середня школа

передусім необхідна навчально-матеріальна база, яка б відповідала сучасним вимогам. І таку базу в більшості шкіл, вдалося створити за допомогою місцевих Рад депутатів

вчально-матеріальної бази з початкової військової підготовки і цивільної оборони в період з травня 1971 року по грудень 1971 року оголошено оглядко-конкурс, в якому лише в минулому навчальному році взяло участь 147 шкіл області.

Обласний відділ народної освіти підбив підсумки першого туру огляду, протягом якого обласно 102 військових кабінетів, 25 класів військово-технічної підготовки, 23 стрілецьких тири.

Наприклад, колгоспи імені Чкалова та імені Котовського Новоміроградського району для підсередньої середньої школи № 2 м. Новомірограда побудували військовий комплекс, до якого входить: стрілецький тир, військовий кабінет, клас військово-технічної підготовки, музей бойової і трудової слави. Колгоспи імені Кірова та імені 40-річчя Жовтня Бобринського району, імені Ілліча Кіровоградського району, імені Карла Маркса Маловісківського району, імені Богдана Хмельницького Ульяновського району побудували для середніх шкіл стрілецькі тири, відділили кошти на обладнання військових кабінетів.

Після двох років тому вчитель фізичного виховання Новоміроградської середньої школи № 2 капітан запасу Микола Самченко взявся за нову, неслухняну справу підготовки

учнівської молоді до служби в Радянській Армії. Але значний досвід педагогічної роботи, відмінне знання програмового матеріалу допомогли йому швидко розв'язати проблеми організації та методичного проведення занять і стати в ряд кращих військових керівників шкіл області.

Великого значення у навчально-виховному процесі з початкової військової підготовки М. Самченко і педагогічний колектив цієї школи надають обладнанню військового кабінету. Цінність його не тільки в тому, що тут зібрано наочні посібники, технічні засоби навчання, полегшується праця вчителів, а й тому, що сам факт існування добре обладнаного і естетично оформленого кабінету значно підвищує інтерес до початкової військової підготовки, формує в учнів необхідне ставлення до цього предмету, активізує їх до здобуття і розширення військових знань.

За підсумками обласного огляду-конкурсу серед міських шкіл Новоміроградської СШ № 2 присуджено перше місце, друге — Маловісківській СШ № 4, третє — СШ № 1 м. Світловодська. Серед сільських середніх шкіл перші три місця присуджено відповідно Богданівській, Новотародубській і Аджамській школам.

П. ВАНЯШИН.

Інспектор шкіл обласно.

УВАГА: ДОСВІД!

ВЧАТЬСЯ ЮНАРМІЙЦІ

● ПЕРШІ ЗНАННЯ —
У ВІЙСЬКОВОМУ
КАБІНЕТІ ШКОЛИ.

● ХТО ВЕДЕ
ДО МУЖНОСТІ?
● ЯКЩО ДОПОМОЖУТЬ
ШЕФИ.

Гайворонського району), О. О. Колпакова (Долінська середня школа № 2), за досягнуті успіхи по військово-патріотичному вихованню учнів нагороджені знаком «Відмінник народної освіти».

Для успішного навчання військовій справі, безумовно,

трудящих, підприємств, колгоспів, комітетів ДТСААФ. Зраз в багатьох школах обладнано військові кабінети, класи військово-технічної підготовки.

З метою широкого залучення педагогічних колективів і учнів шкіл, громадських і шефських організацій до створення на-

СПОРТ

СПОРТ

Спорт

П'ятим з радянських легкоатлетів на північній Олімпіаді піднявся на

РЕКОРДИ НА ФІНІШІ

верхній ступінь п'єдесталу пошани студент з Одеси Микола Авнілов. Цей хлопець, який місяць тому відсвяткував своє 24-річчя, перший з радянських десятиборців здобув найвищу олімпійську нагороду. Один з наймолодших переможців у десятиборстві за всю історію олімпіад, він встановив ще й світовий рекорд — 8454 очка, нолюючи також попереднє олімпійське досягнення одразу на 261 очко.

Шість радянських

човнів здобули золоті медалі. Олімпійськими чемпіонами стали: на байдарках-одиночках — сумчанин Олександр Шапоренко і одеситка Юлія Рабчинська, на байдарках-двійках — тбілісець Віктор Кратасюк з Миколою Горбачовим і лєнінградка Людмила Пенаєва з харків'яниною Катериною Курішнюк, на байдарці-четвірку — кияни Юрій Філатов, Юрій Стеценко, Володимир Морозов і москвич Валерій Діденко, на

каное-двійці — Владас Чесюнас з Вільшоса, Юрій Лобанов з Душанбе.

В наших баскетболістів був один шанс з тисячі: три секунди залишалося їм, щоб вирвати перемогу в американських спортсменів. І Олександр Бедов, вивернувшись з-під «опіки» настійного суперника, кинув м'яч в корзину: 51:50. Отже — радянські баскетболісти теж володарі золотих олімпійських медалей.

Лєнінградець Юрій Тармак став олімпійським чемпіоном в стрибках у висоту — 2 м 23 см.

ПРОБА СИЛ

Відразу скажемо: таких масових змагань ще не бачили докидані на міському стадіоні. Сюди прибули спортсмени майже з усіх колективів і радгоспів, колективів фізкультури підприємств і організацій району.

Під звуки «Маршу демократичної молоді» спортсмени з колгоспу імені Леніна та цукрового заводу Людмила Тараненко і Віктор Школін піднімаються на щогли прапора змагань. Перед учасниками парад у привітаннях виступає перший секретар райкому комсомолу Василь Дикий.

Забіг на стометровій дистанції. Змах прапора, і всі мчать вперед. Перший — спортсмен в білій майці. Це представник від команди цукрового заводу Володимир Штефан. Його стрімкий біг і красивий фініш викликає оплески у численних уболівальників. Секундомір головного судді С. Ф. Мирошника показує час — 12,1 секунди. Це — найкращий результат змагань.

Поруч починається боротьба з стрибків у висоту. Один за одним відбуваються змагання спортсменів. Ось їх залишається тільки двоє. Це — Володимир Смирнов з райб'єднання «Сільгосптехніка» і Віктор Крижановський із цукрового заводу. Серед дівчат у змаганнях з цього виду спорту перемогу здобула Ірина Школа з колгоспу «Дружба».

Новий комплекс ГПО стає масовою пробою сил фізкультурників району.

С. МАТУСЯК,
м. Долинська.

ГПО
на
новому
марші

В Андрусівці дехто дивувався:

— На цю неділю весілля ніби й не мали влаштовувати, а музика он як грає.

Справді, духовий оркестр почав свої марші ще вранці. Музиканти пройшли центральною вулицею села, а за ними — шеренги фізкультурників. Поминули Палац культури і колона крокуючих під прапорами «Колоса» збільшилася.

І ось вже більше сотні колгоспників, школярів зібралися на спортивних майданчиках. Одні кидали гранату, інші підтягувалися на перекладині, стрибали, ставали на старт стометрівки. Керував ходом змагань майстер спорту СРСР Григорій Манойлов, працівник районної ради ДСТ «Колос». Він і допомагав хліборобам Андрусівки підготуватися до сьогоднішніх стартів, очолював справу, коли комсомольці села взяли за обладнання спортивного комплексу. Тоді сюди прийшли більше 50 юнаків та дівчат. Григорій запропонував керівникам колгоспу послати на підмогу молоді двох механізаторів і теслярів. За три дні тир був готовий. А тоді упорядковували бігові доріжки, сектор для стрибків.

Нині Григорій Манойлов подбав, щоб в колгоспі імені Леніна місцеві активісти регулярно проводили тренування з майбутніми значківцями, сам був першим радником в хліборобів. Дехто сумнівався в своїх силах, бо не міг підтягнутися на перекладині і п'яти раз. А щоб отримати срібний чи золотий значок четвертого ступеня, треба це зробити не менше 9—13 разів! Тоді Манойлов розповів, як він став чемпіоном, призером обласних та республіканських змагань з марафонського бігу.

— Щоб добитися цього, працював роками, — підкреслював майстер. —

МАЙСТЕР СПОРТУ ГОТУЄ ЗНАЧКІВЦІВ

Вам — вимоги значно менші. І все ж потрібна підготовка. Постійна і регулярна.

Тоді домовилися масові тренування влаштовувати щосуботи, в недільні дні...

...Звучить урочистий марш, його змінює інша мелодія. А на стадіоні всі — в неспокої. Ось Леонід Меркун долає стометрівку за 11,8 секунди. Це значить, що перекрито норму на золотий значок. Кидася гранату Василь Нагнибіда — вона падає за 45-метровою відміткою. Але хлопець невдоволений:

— Я ще повторю. Додавлю півтора метри...

І отак кожен. В обідню пору визначилися в своїх групах близько 90 трудівників села. Кожен з них склав нормативи, виконавши три-чотири вправи.

А Григорій Манойлов вже розмовляв з громадськими інструкторами:

— Треба влаштувати масовий легкоатлетичний крос. На приз героя-земляка Дикого. Приїду через кілька днів, бо треба буде попрацювати з тими, хто складатиме нормативи п'ятого ступеня. Бачте, сьогодні на стадіоні люди тридцятирічного віку і молодші. А де ж старші? Треба краще пропагувати комплекс. Влаштуйте вечір спортивної слави, бесіди, лекції. В бригадах хай важаки виробничі дільниці покажуть приклад. Он в колгоспі імені Володимира Ульянова голова сільради першим став значківцем...

І тепер він щодня серед хліборобів сіл Світловодського району. Його найперша турбота про масовість в шеренгах фізкультурників.

М. ШЕВЧУК,
спецкор «Молодого комунара».
Світловодський район.

КОЛИ Держинський зайшов до актового залу гімназії, всі вже зібралися. Гімназисти стояли рядами, а поперед у парадних мундирах застигли викладачі на чолі з директором.

Держинський давно чекав цього дня, давно хотів до нього. Спочатку він відкрив свою таємницю лише Стасю, потім почав обережно промацувати ще деякого з гімназистів. Серед них були хороші, сміливі, чесні. І все ж далеко не кожному можна було розповісти про те, що задумане.

Отесь Нпкон — викладач закону божого — закінчив молитву за нового государя і поспішив місцем директору гімназії.

Сухенький дідусь директор явно хвилювався. Він час від часу поправляв пенсне і намагався читати присягу вчорашню й голосно, але від цього лише сильніше деренчав його тоненький голос.

Гімназисти хором повторювали слова присяги, і, звичайно, ніхто не помітив, що Держинський і його товариші, які стояли поруч, лише відкривали й закривали роти. Фелікс вслух о в у-ався в слова присяги, але навіть подумки не вимовляв їх. І не вимовив ніколи!

У кишені гімназиста т-ського ките-ля лежав маленький й, дрібно списаний аркуш. Не одну ніч про-сидів над ним Фелікс, десятки разів пере-креслював в пап-писав на н е. Йому все здавалося, що слова недостатньо переконливі, недостатньо па-лькі. І сьогодні він хвилювався: як товариші приймуть на-папісав на н е?

КЛЯТВА БІЛЯ СТАРОГО ЗАМКУ

Того ж дня після гімназії вісім чоловік зустрілися на горі Гедіміна, в глухому кутку парку, що розкинувся біля старого замку.

Держинський притулювся спиною до дерева, подивився вгору і, відокремлюючи кожне слово, почав читати на пам'ять клятву, складену ним. І так само тихо, так само відокремлюючи кожне слово, повторювали товариші слова цієї клятви.

— Клянусь! Клянусь боротися з злом до останнього подиху!

І довго ще мовчки стояли вони, суворо й стримано, ніби стали дорослішими за ці кілька хвилин.

Влітку 1925 року Держинський приїхав у Кисловодськ. Він вже був тяжко хворий. І, певно, прагнути дати Держинському можливість відпочити якнайкраще, хтось з місцевих начальства дав наказ не пускати до Держинського сторонніх. Дізнавшись про це, Фелікс Едмундович дуже розгнівався.

— Послухайте, — сказав він якось при зустрічі цьому товаришеві, — що ви зі мною робите?

— А в чому справа, Фелікс Едмундович?

— Ви робите з мене радянського буржуа! То ви хотіли поселити мене тут в трикімнатній квартирі, хоча нам з Софією Сигізмундівною і однієї кімнати цілком досить, то ви віддаєте дурне розпорядження нікого до мене не допускати!

— Аджі лікарі... — розгубився товариш.

— Лікарі! А сам ви, що думаєте?

— Я думаю, що потрібно зберегти ваше здоров'я, Фелікс Едмундович. — чітко відповів співбесідник, — воно потрібне народу, масам!

Держинський з цікавістю подивився на нього. Він був молодий, енергійний, добросовісно працював і подобався Держинському. Одне не подобалося Феліксу Едмундовичу в ньому: намагання говорити красиво, пишню. Ось і тепер...

— Послухайте-но... — Держинський взяв співбесідника під руку, посадив на стілець і сів поруч. — Так буде краще, — сказав він. — А то ви тягнетеся переді мною, як перед генералом. І розмова такою ж буде. Ось ви говорите: народ, маси... А що це таке? — дивлячись йому у нічі, запитав Фелікс Едмундович.

— Ну... це — люди... — розгубився товариш.

— Народ, маси — поняття загальне. Конкретно — це людина. Розумієте? І народ і маси складаються з окремих людей. Якщо ми не будемо бачити людей, якщо ми будемо відчуватися загальними поняттями — нічого у нас не вийде. — Держинський помовчав. — Так що ви мене, будь ласка, не бережіть для мас і не відгороджуйте від людей...

ПОКАЗУЄ КІРОВОГРАД ВІВТОРОК, 12 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Колгоспне телебачення. Для дітей. «Приходь, казко». (М). 10.15 — Колгоспне телебачення. Художній фільм «Білі воки». (М). 11.50 — «Наука сьогодні». (М). 12.20 — «Запрошує концертна студія в Останків». (М). 13.10 — Програма телевізійних документальних фільмів. (М). 17.00 — «На головних напрямках п'ятиріччя». «Побузький нісасвий». (Кіровоград). 17.15 — «Екран молодих». «До лав робітничих». (Миколаїв). 18.00 — Фільм-концерт «Завтра свято». (К). 18.30 — «Хроніка тижня». (Кіровоград). 18.40 — До 50-річчя утворення СРСР. Кінофестиваль науково-технічних фільмів. (Кіровоград). 19.00 — Ін-

формаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Концерт солістки Донецького театру опери та балету Л. Мензель. (Донецьк). 20.00 — «Джерело мудрості». До 250-річчя з дня народження Г. Сковороди. (К). 20.45 — «На добраніч, діти». (К). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — «Обличчя друзів». (М). 22.55 — Новини. (М).

ДРУГА ПРОГРАМА. 11.00 — Телевісті. (К). 11.15 — Телефільм «Портрет у червоному мармурі». (К). 11.35 — Шкільний екран. Фізика для учнів 8-го класу. (К). 16.40 — Навчальна передача з географії для учнів 8-го класу. (М). 17.10 — Прем'єра телевізійного документального фільму. (М). 17.30 — «П'ятиріччя, рік дружби». (М). 19.00 — Новини. (М). 18.10 — Для школярів. Зустріч юнків телевізії «Орляк» з Героєм Радянського Союзу академіком Федоровим. (М). 19.05 — «Хліб Сходу». (М). 19.30 — Кінофестиваль Країни Рад. Художній фільм «Ім було 18». (М). 21.00 — Програма «Час». (М). 21.30 — Художній телефільм «Варчана земля». 2 серія. (К). 22.20 — «Старт». (К). 22.50 — Вечірні новини. (К).

СЕРЕДА, 13 ВЕРЕСНЯ. ПЕРША ПРОГРАМА. 9.35 — Новини. (М). 9.45 — Колгоспне телебачення. Для дітей. «Подорож у казку». (М). 10.15 — Е. Вільде. «Домовий». Телевізійна вистава. (М). 11.45 — «Подорож у країну симфоній». (М). 12.30 — Художній фільм «Ім підкоряється небо». (М). 14.05 — Телевізійний документальний фільм. (М). 14.20 — «Сільські жінки». (М). 16.35 — Навчальна передача з загальної біології для учнів 9-го класу. (М). 17.00 — «Маловична Україна». «Сонячне Закарпаття». (Ужгород). 17.20 — «Канюк-компанія». «Глобус». (Одеса). 17.50 — Музичний фільм. (К). 18.00 — «На міжнародні теми». Бєсїда. (К). 18.30 — «Увага! Досвід». (Кіровоград). 19.00 — Інформаційна програма «Вісті». (К). 19.30 — Колгоспне телебачення. Футбол. Кубок володарів кубків. «Спартак» (М) — АДО (Голландія). Трансляція з Центрального стадіону ім. Леніна. В перерві — «Інститут запрошує». Виступ ректора Кіровоградського Інституту сільськогосподарського машинобудування Г. Р. Носова. (Кіровоград). 21.15 — Програма

«Час». (М). 21.45 — «Музиканти про музику». (М). 22.45 — Футбол. Кубок УЕФА: «Дніпро» (Тбілісі) — «Тевенте» (Голландія). 11 тайм. (Тбілісі). 23.20 — Новини. (М).

ПРО МОЖЛИВІ ВМІЛИ В ПРОГРАМІ, ВАС ПОВІДОМЛЯТЬ ДИКТОРИ РАДІО І ТЕЛЕБАЧЕННЯ.

НАША АДРЕСА І ТЕЛЕФОНИ

316050 ГСП, Кіровоград-50, вул. Пуначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи та інших відділів — 2-45-36.

«МОЛОДОЙ КОМУНАР», орган Кіровоградського обласного ЛКСМУ, г. Кіровоград.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова, обласного управління по пресі, м. Кіровоград, вул. Гліни, 2.